

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

KVĚTEN

ČÍSLO 5

Ročník 2014

EDITORIAL

Měsíc květen patří tradičně Panně Marii. Utíkáme se k ní různými modlitbami a pobožnostmi. Jedna z nejznámějších pobožností jsou Loretánské litanie. Ke konci těchto litaní je prosba „KRÁLOVNO RODIN - ORODUJ ZA NÁS“. Nebojme se jí využívat i mimo kostel jako střelnou modlitbu. Vždyť která rodina v dnešní době není ohrožená a nepotřebuje to?

Pepa Pešata

CESTY VÍRY

Encyklika papeže Františka o víře

Kapitola druhá - pokračování

JESTLIŽE NEUVĚŘÍTE, NEPOROZUMÍTE (Iz 7,9)

Víra jako slyšení i vidění

29. Právě proto, že se poznání víry váže ke smlouvě věrného **Boha, jenž navazuje vztah lásky s člověkem a obrací se k němu Slovem**, je Bibli prezentováno jako slyšení a pojí se ke sluchu. Svátý Pavel užil formulaci, která se stala klasickou: *fides ex auditu* – víra je ze slyšení“ (Řím 10,17). Poznání pojící se ke slovu je vždycky osobním poznáním, jež rozpoznává hlas, svobodně se mu otevírá a v poslušnosti jej následuje. Proto svátý Pavel mluvil o „poslušnosti víry“ (srov. Řím 1,5; 16,26). Kromě toho je **víra** poznáním, které se pojí s během času, jehož má slovo zapotřebí, aby bylo vysloveno. **Je poznáním, které si lze osvojit jedině cestou následování.** Naslouchání pomáhá dobře znázornit spojitost poznání a lásky.

Pokud se týče poznání pravdy, bylo naslouchání někdy kladeno do protikladu k vidění, jež bylo vlastní řecké kultuře. Světlo, které na jedné straně nabízí kontemplaci všeho, po čem člověk vždy toužil, na druhé straně zdánlivě neponechává prostor svobodě, protože sestupuje z nebe a vchází přímo do očí, aniž by od nich vyžadovalo odpověď. Zdá se tedy jako by zvalo ke statické kontemplaci odtržené od konkrétního času, v němž se člověk raduje i trpí. Podle této koncepce odporuje biblický přístup k poznání tomu řeckému, který při hledání úplného porozumění reality spojil poznání s viděním.

Je však jasné, že tato domnělá opozice nekoresponduje s biblickými údaji. Starý zákon kombinoval oba typy poznání, protože spojuje slyšení Božího

Slava a touha patřit na Jeho tvář. Tak bylo možné rozvinout dialog s helénskou kulturou, dialog, který patří k jádru Písma. Sluch osvědčuje osobní povolání a poslušnost, a také skutečnost, že pravda se zjevuje v čase; zrak nabízí plné vidění celé cesty a umožňuje najít místo ve velkém Božím plánu. Bez této vize bychom měli k dispozici jenom izolované fragmenty neznámého celku.

30. Spojitost mezi viděním a slyšením jakožto orgánů poznání víry se naprosto zřetelně ukazuje v Janově evangeliu. Věřit je ve čtvrtém evangeliu slyšením a současně viděním. Slyšení víry nastává podle formy poznání vlastního lásee. Je to osobní slyšení, které rozlišuje hlas a rozpoznává ten, který patří Dobrému pastýři (srov. Jan 10,3-5); slyšení, jež vyžaduje následování, jak se to děje s prvními učedníky, kteří „slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem“ (Jan 1,37). Na druhé straně se víra pojí také s viděním. Někdy vidění Ježíšových znamení předchází víru, jako u židů, kteří po vzkříšení Lazara „uviděli, co Ježíš vykonal, a uvěřili v něj“ (Jan 11,45). Jindy je to víra, která vede ke hlubšímu vidění: „budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží“ (Jan 11,40). A nakonec se víra a vidění prolínají: „Kdo věří ve mne, věří... v toho, který mne poslal; a kdo vidí mne, vidí toho, který mě poslal“ (Jan 12,44-45). Díky této jednotě se slyšením stává se viděním následováním Krista, a víra se ukazuje jako cesta, na které si oči zvykají dívat se do hloubky. A tak se o Velikonočním jitru přechází od Jana, který je dosud ve tmě, a před prázdným hrobem „viděl a uvěřil“ (Jan 20,8), přes Marii Magdalénu, která jakmile spatří Ježíše (srov. Jan 20,14) a chce jej zadržet, je vyzvána, aby jej rozjímal na jeho cestě k Otci, až k plnému vyznání samotné Magdalény před učedníky: „Viděla jsem Pána!“ (Jan 20,18).

Jak dojít k této syntéze mezi slyšením a viděním? Umožňuje to konkrétní Ježíšova osoba, která je vidět a slyšet. On je Slovem, které se stalo tělem a jehož slávu jsme rozjímalí (srov. Jan 1,14). Světlo víry je světlo Tváře, v níž se zračí Otec. Pravda, kterou chápe víra, je totiž ve čtvrtém evangeliu, zjevením Otce v Synu, v jeho těle a v jeho pozemských skutcích, **pravda, kterou lze definovat jako „zářivý život“ Ježíše.** Znamená to, že poznání víry nás nevybízí k patření pouze na vnitřní pravdu. Pravda, kterou nám víra zpřístupňuje, je pravdou soustředěnou na setkání s Kristem, na rozjímání Jeho života, na vnímání jeho přítomnosti. V tomto smyslu svatý Tomáš Akvinský mluví o oculata fides apoštolů – víře, která vidí! – vzhledem k vidění Zmrtvýchvstalého tělesným zrakem. Uviděli vzkříšeného Ježíše svými očima a uvěřili, mohli totiž totiž proniknout hloubku toho, co viděli, aby vyznávali Syna Božího, sedícího po pravici Otcově.

31. Jedině takto, skrze Vtělení, skrze sdílení našeho lidství mohlo dojít plnosti poznání, jež je vlastní lásce. Světlo lásky se totiž rodí, když jsme zasaženi v srdci a přijímáme do sebe vnitřní přítomnost milovaného, která nám umožňuje rozpoznat jeho tajemství. Chápeme tak, proč je víra spolu se slyšením a viděním u svatého Jana dotykem, jak praví ve svém prvním listu: „slyšeli jsme, vlastníma očima viděli... a vlastníma rukama se dotýkali Slova života...“ (1 Jan 1,1). **Svým Vtělením, svým příchodem k nám, nás Ježíš zasáhnul a skrze svátosti nás i dnes zasahuje.** Přetvořením našeho srdce nám umožnil a umožňuje rozpoznat Jej a vyznat jako Božího Syna. Vírou se jej můžeme dotknout a obdržet moc jeho milosti. Svatý Augustin, který komentuje pasáž, v níž se žena trpící krvácením dotýká Ježíše, aby byla uzdravena, říká: „**Dotknout se srdcem, to jest věřit.**“ Zástup se na Něho tlačil, ale nedotknul se osobním dotykem víry, která uznává jeho tajemství, Jeho **bytí Syna, který zjevuje Otce. Jedině, když se připodobníme Ježíši, dostáváme oči schopné Jej vidět.**

PASTORACE

Milí farníci,

Měl jsem to štěstí hned z kraje postní doby navštívit poutní místo v Jablonném a pomodlit se u hrobu sv. Zdislavy za rodinu, ze které jsem vyšel, za rodiny, mezi kterými působím a za ty rodiny, které jsem v životě potkal.

Dalo mi to také příležitost k rozjímání o rodině jako takové. V Písmu sv. nacházíme u Lukáše krásný popis narození Ježíše. A tu zmínku, že pastýři, které oslovil anděl, spěchali a našli Marii, Josefa a Nemluvně ležící v jeslích. Pastýři prostě našli v betlémské jeskyni Svatou Rodinu.

Když tak pozoruji dnešní svět, zase mě napadají myšlenky, že současný člověk hledá rodinu na úplně jiném místě. Podle toho, co nabízí televize, bulvární tisk a podobně. V rodině začíná chybět někdo, kdo by měl být základem, středem a pojivem, jak to bylo v případě Svaté Rodiny. Chybí Nemluvnátko Ježíš. Začíná chybět Ježíš nikoliv proto, že se sám od rodin vzdaluje, ale proto, že mnozí, podobně jako kdysi v betlémských hospodách, nenachází pro Něho místo.

Kdybychom se zeptali dnes zástupců rodin, čím se liší křesťanská rodina od jiných rodin, často bychom mlčeli. Je to možná tím, že už dnes nevíme, jak by měla křesťanská rodina vypadat.

Myslím si, že je to také důsledek určité neznalosti Ježíše. Ježíše, který dělal všechno pro nás, abychom byli šťastní. Podstoupil muka, zemřel na kříži a

svým zmrtvýchvstáním zvítězil nad hříchem a smrtí. A i teď nás tak miluje, že chce přebývat v našich rodinách. **Ježíš nám nabízí, že bude bydlet s námi.** Na nás je, abychom ho prostě přijali.

Tento přístup Mu umožňujeme především svátostí smíření, která je projevem jeho lásky k nám. Nikoliv jen odpuštěním hříchů, kterých třeba ani mnoho nemáme. **Když celá rodina přijme Ježíše, i největší bolesti a potíže je možné unést.**

Tam, kde je Ježíš, tam je také jeho Matka Maria, kterou se v květnu snažíme oslavovat. A oslavujeme ji právě proto, že nám ukazuje, že i nepochopitelné věci je možné přijmout a jít dál, když je před našima očima tím nejdůležitějším Ježíš.

Tím, že oslavujeme Marii, oslavujeme i Svatou Rodinu a především Toho, který svatost té rodině dává.

Jsem vděčný těm rodinám a těm farníkům, kteří se rozhodli skrze prvopáteční smíření a přijetí Ježíše ve svátosti modlit se za rodiny naší farnosti. Vždycky je možné se k tomu připojit. A zvláště v tomto roce rodiny na přímluvu svaté Zdislavy vyprošovat potřebné milosti pro nás a pro všechny, abychom se neztratili v tomto světě, který nabízí jiné hodnoty než ty pravé.

P. Jan

EKONOMIKA

Děkuji všem dárcům za příspěvek do postní sbírky. Dohromady jste věnovali 10.126,- Kč.

P. Jan

PŘEJEME

V květnu oslaví svá životní jubilea :

Hana Gromová
Jana Zelínková
Václav Halama
Růžena Halamová

Petr Plíva
Ludmila Infeldová
Jolana Benešová
Barbora Lakatošová

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu, mnoho lásky, pokoje a zdraví.

NENECHTE SI UJÍT

POZVÁNKA NA SVATOJANSKOU POUŤ

A XXXVII. KONCERT NA POUŠTI

Srdečně zveme na 18. pouť na kostelíčku sv. Jana Nepomuckého na Poušti **v sobotu 17. května 2014**. Pro velký úspěch v roce minulém budeme pokračovat v pouti krojované. Naše ženy a dívky opět šijí další kroje.

Proto každý, kdo bude moci **přijít na pouť v kroji**, a to jakékoliv provenience, ať se nechá strhnout touto myšlenkou! Přispějete tak k velkému obohacení záměru.

V 11 hodin začíná mše svatá, kterou povede P. Tomáš Halík.

Zazní "**Missa Brod - Krojovaná kostelíčková**" **Bohuslava Lédla**, zpívá kostelíčkový filharmonický sbor za doprovodu hudebního tělesa ZUŠ Turnov, diriguje autor Bohuslav Lédla.

Společně věříme, že Prof. Halík, který se má právě vracet z Velké Británie, kde bude přebírat Templetonovu cenu, nahoru na Poušť do 11. hodiny stihne přijet. Z tohoto důvodu se jeho **tradiční páteční přednáška konat nemůže**.

Po bohoslužbě připraví farníci pro poutníky **občerstvení** a nabídnou své rukodělné výrobky i další různé drobnosti velké hodnoty.

Skauti opět přispějí k organizaci poutě a **připraví pro děti a mládež různé hry a atrakce**, čímž dopřejí rodičům s dětmi alespoň chvíli se soustředěně věnovat ostatním lákadlům.

Nedílnou součástí pouti bude opět v prostorách kostelíčku **výstava. Svě kresby a ilustrace představí paní Libuše Loskotová**. Výstava bude po vernisáži v rámci koncertu mít pak své pokračování v Městském muzeu Na Bělišti.

Odpoledne ve **13:30 zahrají „Matičky“** ze Semil nejmenším dětem už tradičně **loutkovou pohádku**, tentokrát v premiéře, název bude překvapením!

Součástí poutního dění kolem kostelíčku bude i **kejklíř Slávek Nečunajev**, který přijede až z Českých Budějovic.

V 15 h se prostory kostelíčku v rámci **XXXVII. benefičního koncertu rozezní zvuky dud**.

Ze Slovenska přijedou dva nejvýznamnější **gajdoši, Juraj Dufek & Lubomír Tatarka alias Čalamacha**. Tito Majstri Umělci muzicírovali na většině dudáckých festivalů nejen na Slovensku, ale ve většině evropských zemí i v zámohí. Jsou to nejen muzikanti ale i výrobci a sběratelé hudebních nástrojů a typické hudby pro ně. Určitě obohatí i dění kolem kostelíčku. Zbývá jen doufat, že nám bude přát počasí.

Protože **výnos z pouti bude opět investován do údržby a obnovy kostelíčku a farního areálu**, vítáme jakoukoliv formu podpory - ať už dobrotami, vlastními rukodělnými pracemi, výtvarnými díly, jinými dary či přiložením vlastní rukou k tomuto společnému dílu. Přihlaste se na faře nebo v lékárně U Anděla (tel. 483389239, ev. 603871613), E-mailem (arch.tomesek.zb@iol.cz), nebo můžete přijít pomoci s přípravou stánků a okolí v sobotu ráno přímo ke kostelíčku. Vaše podpora nám bude potěšením i povzbuzením.

VŠICHNI JSOU SRDEČNĚ ZVÁNI!

Každý krojovaný poutník udělá radost nejen nám.

Městu Železný Brod děkujeme za podporu této akce.

Pro starší a těžce se pohybující spoluobčany zajistíme **odvoz v 10.15 od lékárny U Anděla**, případně dle dohody.

za organizátory Martin Tomešek

MÁJOVÉ MODLITBY V PŘÍRODĚ

Třetí rok májových modliteb v přírodě

zahájíme u nově opraveného kříže na Hrubé Horce v **pondělí 5. května 2014**. Sraz u fary v Železném Brodě v 17:30 hodin.

V **pondělí 12. května** u posvěceného kříže na Chlístově. Autobus do Těpeř odjíždí v 16:45 hodin od sklářské školy, zpět pěšky.

V **pondělí 19. května** u Panny Marie Bozkovské v Horské Kamenici. Autobus jede v 15:50 z Malého náměstí. Zpět pěšky.

V **pondělí 26. května** u Božích muk v Končinách. Sraz u fary v 17:30 hodin.

V případě deště se pomodlíme u sv. Josefa u kostela v Železném Brodě v 17:30 hodin.

Těším se na hojnou účast

V. Petružalková

POZVÁNKA KARMELITÁNSKÉHO KNIHKUPECTVÍ

P. ELIAS VELLA V JIČÍNĚ

Ve čtvrtek 15.5. a v pátek 16. 5. vás zveme na

setkání s P. Eliasem Vellou OFMConv.,

kteřé se bude konat v kostele sv. Ignáce v Jičíně.

Program:

15. 5. od 18 hod. přednáška: „VÝSTUP NA HORU MANŽELSTVÍ“

16. 5. od 10 hod. přednáška: „VNITŘNÍ UZDRAVENÍ PRO VZTAH“.

Od 11 hod. autogramiáda knih Eliase Velly v Knihkupectví U Ignáce.

Překlad Václav Čáp

P. Elias Vella se narodil v St.Paul's Bay na Maltě. Roku 1965 absolvoval studium teologie a katechetiky na Lateránské univerzitě v Římě a po té na Maltě vyučoval dogmatiku. V letech 1974-1986 působil jako provinciál minoritů na Maltě, sedm let byl rovněž arcibiskupským delegátem pro řeholní život. Na základě biskupského pověření je už téměř dvacet let diecézním exorcistou a předsedou diecézní komise pro okultismus a satanismus. Vede v různých zemích exercicie na téma vnitřního uzdravení a služby osvobození. Napsal knihy: Ježíš – lékař těla i duše; Duch svatý – pramen života; Svatost je pro každého; Síla eucharistie; O satanovi; Uzdrav mě, Pane; Výstup na horu manželství. Vrámcí setkání můžete zakoupit knihy i CD.

Pokud byste potřebovali v Jičíně přespat je zde možnost ubytoven nebo hotelů.

U kostela sv. Ignáce jsou i možnosti stravování.

Nabízím volná místa v autě na čtvrtek 15.5. Nenechme si tuto jedinečnou příležitost ujít!

Lenka

HLAVNÍ POUŤ KE SVATÉ PANÍ ZDISLAVĚ, PATRONCE RODIN, V JABLONNÉM V PODJEŠTĚDÍ

7:00 mše sv. u oltáře sv. Paní Zdislavy

9:00 mše sv., hlavní celebrant kardinál Dominik Duka

11:00 mše sv., hlavní celebrant biskup Jan Baxant

Ostatní informace najdete na plakátku na nástěnce před kostelem v Ž. Brodě.

FÓRUM

Začíná nejkrásnější měsíc v roce - měsíc květu - máj, měsíc zasvěcený Boží a proto i naší Matce - Panně Marii.

Chci proto napsat malé svědectví o tom, jak jsem se já "učil" modlit růženec. Ne - určitě to nebude žádné poučování "jak se správně modlit", vždyť modlitba - to je přece rozhovor s Ní a s Bohem a cožpak malé dítě musí někdo učit jak říkat rodičům "mám vás rád"? tohle přece má každý vepsáno ve svém srdci! Vždyť na naší planetě Zemi žije už více než 7 miliard lidí a každý jsme jiný - jinak cítíme, jinak vnímáme, jinak uvažujeme... a jen Bůh - náš Stvořitel a nebeský Otec zná každého z nás nejlépe - lépe než my sami - a každého z nás chce jako své milované dítě dovést zpátky k sobě - do věčného domova, (což je asi smysl tohoto našeho pozemského putování) a proto i já chci napsat jen a pouze mé malé svědectví o Lásce Boží, o tom, jak nás má i Panna Maria ráda a s láskou mateřskou se nás snaží právě k tomuto poznání nejkrásnější Lásky dovést... malé svědectví o tom, že modlitba se může stát nikoliv jen jaksi nucenou povinností katolíka, ale RADOSTÍ - nejkrásnějším setkáváním s milující osobou!

O modlitbě růžence jsem od dětství mnoho slyšel a četl. Přesto k neživějším vzpomínkám patří určitě ty, jak mě maminka jako malého kluka brávala v květnu odpoledne rozkvetlou přírodou do kostelíka v Loučkách na májové pobožnosti, které tam ještě tenkrát pravidelně bývaly. Možná i proto jsem se pak v životě snažil růženec modlit. SNAŽIL. Musím totiž popravdě přiznat, že ne vždy se mi to dobře dařilo. Však vím... pro mnoho lidí je modlitba stále něčím ne příliš záživným, něčím, k čemu se musíme spíš jen nutit jen jako k určité povinnosti a tahne nás to víc k věcem příjemnějším - jako je televize, přátelé, dobré jídlo... počítač..., prostě svět a jeho lákadla. A proto mnoho lidí modlitbu šidí. A řekl bych, že modlitbu šidíme stále víc, od generace ke generaci - a nejen modlitbu... svět jaksi vítězí nad Bohem... až u někoho opravdu zvítězí ten Zlý, který nám Boha lstivě zakrývá a bere. Jak známo - už třeba soudruh Gagarin se po návratu z kosmu smál, že prý tam žádného Boha neviděl. No jakpak by viděl - tam žádný není. Ne - Bůh opravdu "nesedí" někde nahoře ve vesmíru aby si ho tam zvědavci létali raketou prohlížet jak asi vypadá. A kde tedy je?? A zde mohu narozdíl od pana Gagarina rád dosvědčit, že právě (mimo jiné) i MODLITBA RŮŽENCE je jedním z nejjistějších prostředků na cestě k setkání s živým Bohem. I když začnu trochu podivně - o zrcadlech z koupelny:

Pamatuji se, že maminka nás jako malé děti strašovala: "Nedívej se dlouho do zrcadla nebo se ti ukáže čert!"..a my jsme se tomu smály jako vtipu. A on to

přítom vůbec žádný vtip nebyl! Dr. R. Moody - autor známého bestselleru "Život po životě", (ve kterém popisuje zážitky lidí v klinické smrti) před časem vydal i jinou knihu - o tom, jak sestavil speciální zrcadlo, do kterého se pak dlouho dívá, a údajně začne cestovat časem do jiných dimenzí bytí, do jiných časoprostorů... Myslím, že to není URČITĚ NIC pro věřící křesťany!, už proto, že mnoho zvědavých lidí z podobných pokusů při svíčkách přišlo o rozum!!!! Ovšem - naše moudré babičky znaly i jiná "kouzla" než jaké skrývá třeba to zrcadlo - krásnější "kouzla"! Ony třeba dobře věděly, proč chodí do kostela s růžencem v ruce! Dobře věděly, jaká tajemná moc je schovaná v tom řetízku s kuličkami - kouzlo, které nám za jistých okolností - (podobně jako to zrcadlo) dokáže skutečně "pootevřít dveře" kamsi jinam, do jiného světa - ano - k živému Bohu, tam pak někde začneme opravdu vnímat a pociťovat Jeho přítomnost, Jeho Lásku, můžeme s Ním v duši rozmlouvat jako s Otcem, jako s nejdůvěrnějším přítelem a svěřovat Mu svá nejtajnější tajemství, přání a starosti i radosti..... prostě .. být s Ním, nebo být s Ní - s Matkou. Být s někým, kdo nás miluje, být spolu, úplně stejně jako dva zamilovaní. Prostě - MODLIT SE. Modlit se - mluvit s tím, kdo je nám nejdražší milovanou a milující osobou - Matkou, Otcem - kdo nám daroval život a chce naši žárlivě milovanou duši zase zpátky.

...a k tomu proto nestačí jen vzít růženec a nutit se odříkávat zdrávasy - k tomu je potřeba také čisté a otevřené srdce, k tomu je proto nezbytně nutná mše svatá, Eucharistie, častá svátost smíření, ale i četba bible, pokání z lásky (půst)..... jen tak je naše srdce dobře proměněné, očištěné a připravené a schopné toto působení odhalit, přijmout, nalézt - jen pak se můžeme obrátit = doslova se dotknout a dotýkat se duší Boha, spojit svoji čistou duši s tím, kdo nám ji na začátku daroval. Protože "K Bohu se vrátí jen ČISTÁ duše!" - a tahle věta není z mé hlavy, ta je zase jen z jednoho starého svatého obrázku z pouti po rodičích. A když se teď podíváme do historie, do životopisů svatých - no tak vidíme, že přesně takhle to dělali oni, vidíme, že Panna Maria má pravdu - že tohle je skutečně spolehlivá cesta k živému Bohu, který je pro nás tím nejdůležitějším co můžeme v životě najít, neboť z Něho jsme vyšli a jen zpátky k Němu má smysl jít.a pak začneme chodit do kostela s radostí!!!!!!), nikoliv jen proto, že je neděle, abychom si splnili svoji povinnost. Neboť modlitba a mše svatá se svatým přijímáním se nám potom stanou větší radostí a zážitkem než televize či počítač, protože setkávání s Bohem a se svatou Pannou jsou určitě krásnější!! a dají nám víc než nejmilejší přítel či přítelkyně pod rozkvetlou třešní....., víc než drogy, alkohol, víc než svět. Pak se zase vrátíme k Bohu a postavíme Boha na první místo ve svém životě ..a budeme se všichni MILOVAT jako bratři a sestry touto Láskou Boží, ve které hřích není, stejnou Láskou "JAKO JSEM JÁ MILOVAL VÁS"..... a svět bude

krásnější pro všechny milující se lidi - a zase se musím opakovat - pro lidi milující se Láskou, kterou nám takto může darovat skrze naše čistá srdce jen On sám, neboť On sám je ta Láska - darovat skrze působení Ducha Svatého. To nikdy nedokážeme my sami žádnou naší - byť dobře míněnou snahou a láskou či ohleduplností lidskou, láskou slabou, láskou pomíjivou... jako se nám tento lidský omyl naší doby snaží podsunout různé přízemní, přesto velmi lákavé a líbivé novoty z New Age -a stále větší množství lidí těmto matoucím liberálním tendencím podléhá - (jako že prý Bůh schvaluje i lásku homosexuálů, že jim ji musíme ohleduplně přát a tolerovat je jako své bližní, že pomilovat se už nemůže být dnes hříchem...atd..atd....)

Někdo si teď možná řekne, že fantazíruru nebo že je to dokonce i nějaké bláznovství či schizofrenie, že totiž v modlitbě nic takového o čem píšu není. Ti necht' si přečtou co o modlitbě řekli - (a to už i kdysi dávno) největší světci, třeba... ..třeba ústa přímo "zlatá" - tedy jeden z největších učitelů Církve svatý Jan Zlatoústý:

"Modlitba je naším ctihodným prostředníkem u Boha, dodává srdci odvahy, upokojuje duši. Ale mluvím-li o modlitbě, nedomnívej se, že jde o slova. Modlitba je touha po Bohu, je to nevyřslovná láska, která nepochází z lidí, ale má původ v božské milosti. Apoštol o ní říká: "Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit."

Daruje-li Pán někomu takovouto modlitbu, je to bohatství, o než jej nikdo nemůže připravit, nebeský pokrm, který sytí duši. Okusil-li jej kdo, navždy bude toužit po Pánu, jako by jeho srdce zachvátil prudký oheň." ..tolik Jan Zlatoústý.

Víme, že Panna Maria se často zjevovala a zjevuje, aby pomohla bloudícímu světu na cestě k Bohu - Lurdy, Fatima. La Saletta.... Být vizionářem je nezasloužený dar pro vyvolené. Ale učit se a naučit se v modlitbě různence setkávat se se skutečnou živou Pannou Marií - to může úplně každý z nás!!!! A takováto úžasná modlitba plná prožívané RADOSTI, ŠTĚSTÍ A NADĚJE, tedy modlitba bez nucení a nechuti, to je pak přesně ta modlitba, o jaké prý také (jak se o něm teď hodně píše) podobně mluvíval například náš nový světec - papež Jan Pavel II.: „...navázat důvěrný rozhovor s Pannou Marií, mluvit s ní, vyjevovat jí své naděje, svěřovat svá trápení, otevírat jí své srdce, říkat jí, že jsme ochotni přijmout Boží plány, slibovat jí věrnost v každé situaci, zvláště v těch nejtěžších a nejbolestnějších, být si jisti její ochranou a být přesvědčeni, že ona nám vyprosí od svého Syna všechny milosti potřebné k naší spáse.“

A tak já už teď stejně jako moji rodiče říkám každému NEDÍVEJ SE DLOUHO DO ZRCADLA, ale stejně tak každému vřele od srdce doporučuji MODLI SE HODNĚ RŮŽENEC - A TO SRDCEM! - začnou se dít opravdové zázraky ve tvém životě i kolem tebe!!! A nejlépešší je začít třeba teď v máji....

...a já už teď vím, proč třeba Otec Pio růženec prý nikdy nepouštěl z ruky... vím...a děkuji za to každý den Panně Marii - ano - v růženci. A nevyměnil bych tento "kouzelný" řetízek ani za tu nejdražší a nejmodernější 3D televizi na světě!!!

Tomáš Šilhán

LORETÁNSKÉ LITANIE

Ve středověkých soukromých pobožnostech vnikaly mnohé litanie. **Řecké slovo litanie znamená prosbu.** V liturgii se tak začalo říkat modlitbám, ve kterých je stálý dialog mezi tím, kdo se předmodlívá, a lidem, který odpovídá. Litanie mariánské se vyvinuly rozvinutím tří proseb, které jsou na počátku litaní ke všem svatým: svatá Maria, svatá Rodičko Boží, Panno panen... Nejstarší dodnes známé litanie pocházejí ze 12. století. Například mariánské litanie z Meinsu. Avšak natrvalo a všeobecně se ujaly až litanie, které se modlivaly a zpívaly v Loretě, slavném mariánském poutním místě. V Loretě se zpívaly každý den v týdnu jiné. Podle tohoto místa dostaly i své jméno. Přesné datum jejich vzniku není možné určit. Jako takové se mohly vyskytnout už koncem 15. století, kdy mariánské litanie měly již třísetletou tradici. Skutečně zaručená zpráva o tom, že se v poutní svatyni v Loretě veřejně modlili zvláštní mariánské litanie, je až z první poloviny 16. století. **Loretánské litanie uveřejnili poprvé v Dillingenu r. 1558.** Snad se tak stalo zásluhou sv. Petra Kanisia, který byl horlivým organizátorem mariánských kongregací a propagátorem mariánského kultu.

První papež, který připomíná **Loretánské litanie**, je Sixtus V. - v bule Redituri z r. 1587 je **obdaril odpustky**. Úředně je však schválil až papež Benedikt XIV. Z mnoha mariánských litaní dovolil pro veřejné bohoslužby používat pouze Loretánské litanie. O rozšíření Loretánských litaní po celé Evropě a pak po celém katolickém světě se zasloužili nejprve papežové, kteří je doporučovali a obdarovávali odpustky; dále poutníci do Loreta, kde si je opisovali a pak je doma propagovali; ale hlavně jezuité prostřednictvím svých misí, škol a mariánských kongregací.

Roku 1601 zakázal Klement VIII. skládání nových litaní, a z mariánských z Lorety pak **schválil k užívání v kostele jenom jednu formu - ve které byly převážně tituly vzaté z Písma.**

Posledním papežem, který Loretánské litanie schválil a obdaroval odpustky, byl Pius XI. 28. března 1933.

„Prodléváme-li s důvěrou u Matky Boží, jsme nejbliže Kristu. Vždyť na něj Maria ukazuje, od něj má veškerou moc, jím je tolik krásná.“/T. Špidlík/

použité prameny:

Tomáš ŠPIDLÍK: Prameny světla

Stránky farnosti sv. Archanděla Michaela v Bánské Bystrici

Pepa

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Květen

Všeobecný: Aby hromadné sdělovací prostředky byly nástrojem sloužícím pravdě a míru.

Evangelizační: Aby Maria, Hvězda evangelizace, směřovala poslání církve k ohlašování Krista všem lidem.

Národní: Aby doba přípravy na kněžství byla pro bohoslovce školou svatosti a moudrosti.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Bible

1.5.	1. čt: Gn 1,26-2,3 Žl.: 90(89) Ev: Mt 13,54-58	Bůh stvořil člověka jako svůj obraz, stvořil je jako muže a ženu.
2.5.	1. čt: Sk 5,34-42 Žl: 27 Ev: Jan 6,1-15	Když se nasýtí, řekl svým učedníkům: „Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!“
3.5.	1. čt: 1Kor 15,1-8 Žl.: 19(18) Ev: Jan 14,6-14	Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.
4.5. ne	1. čt: Sk 2,14-28 Žl.: 16(15) 2. čt: 1Pt 1,17-21 Ev: Lk 24,13-35	Když říkáte Otec tomu, který soudí nestranně každého podle jeho činů, žijte v bázni po dobu svého vyhnanství.
5.5.	1. čt: Sk 6,8-15 Žl: 119 Ev: Jan 6,22-29	Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť.
6.5.	1. čt: Sk 7,51-8,1 Žl: 31 Ev: Jan 6,30-35	Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.
7.5.	1. čt: Sk 8,1-8 Žl: 66 Ev: Jan 6,35-40	Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.
8.5. čt	1. čt: Sk 8,26-40 Žl: 66 Ev: Jan 6,44-51	Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.
9.5.	1. čt: Sk 9,1-20 Žl: 117 Ev: Jan 6,52-59	Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.
10.5.	1. čt: Sk 9,31-42 Žl: 116 Ev: Jan 6,60-69	Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.“
11.5. ne	1. čt: Sk 2,14-41 Žl.: 23(22) 2. čt: 1Petr 2,20-25 Ev: Jan 10,1-10	Byli jste kdysi jako bludné ovce, ale nyní jste se vrátili k pastýři a strážci svých duší.
12.5.	1. čt: Sk 11,1-18 Žl: 42 Ev: Jan 10,1-10	Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.

13.5.	1. čt: Sk 11,19-26 Žl: 87 Ev: Jan 10,22-30	Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život
14.5.	1. čt: Sk 1,15-26 Žl: 113(112) Ev: Jan 15,9-17	To je mé přikázání: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás
15.5.	1. čt: Sk 13,13-25 Žl: 89 Ev: Jan 13,16-20	Když Jan končil své poslání, řekl: ‚Já nejsem ten, za koho mě pokládáte. Za mnou přichází někdo, jemuž nejsem hoden rozvázat řemínek na jeho nohou.‘
16.5.	1. čt: Řím. 8,31-39 Žl: 69(68) Ev: Mt 10,17-22	Stojí přece v Písmu: 'Stále jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme pokládáni za ovce určené na porážku.'
17.5.	1. čt: Sk 13,44-52 Žl: 98 Ev: Jan 14,7-14	Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.
18.5. ne	1. čt: Sk 6,1-7 Žl: 33(32) 2. čt: 1Pt 2,4-9 Ev: Jan 14,1-12	Těm, kdo nevěří, je to 'kámen, který lidé při stavbě odhodili, ale právě on se stal kvádrem nárožním, kamenem, na který se naráží, balvanem, přes který se klopýtá'.
19.5.	1. čt: Sk 14,5-18 Žl: 115 Ev: Jan 14,21-26	Tento Bůh sice v minulosti nechával pohanské národy žít, jak chtěly, avšak nepřestal dosvědčovat sám sebe tím, že jim prokazoval dobro: dával vám z nebe dešť i úrodu v pravý čas, sytil vás pokrmem a naplňoval radostí.
20.5.	1. čt: Sk 14-28 Žl: 145 Ev: Jan 14,27-31	Pavel každé té církvi ustanovil starší a v modlitbách a postech svěřil učedníky Pánu, v kterého uvěřili.
21.5.	1. čt: Sk 15,1-6 Žl: 122 Ev: Jan 15,1-8	Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař.
22.5.	1. čt: Sk 15,7-21 Žl: 96 Ev: Jan 15,9-11	Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce,
23.5.	1. čt: Sk 15,22-31 Žl: 57 Ev: Jan 15,12-17	Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo
24.5.	1. čt: Sk 16,1-10 Žl: 100 Ev: Jan 15,18-21	Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat – jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají.
25.5. ne	1. čt: Sk 8,5-17 Žl: 66(65) 2. čt: 1Pt 3,15-18 Ev: Jan 14,15-21	Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností.

26.5.	1. čt: Sk 16,11-15 Žl: 149 Ev: Jan 15,26-16,4a	Také vy vydávejte svědectví
27.5.	1. čt: Sk 16,22-34 Žl: 138 Ev: Jan 16,5-11	Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud.
28.5.	1.čt:Sk 17,15-18,1 Žl: 148 Ev: Jan 16,12-15	Všecko, co má Otec, jest mé. Proto jsem řekl, že Duch pravdy vám bude zvěstovat, co přijme ode mne
29.5. čt	1. čt: Sk 1,1-11 Žl: 47(46) 2. čt: Ef 1,17-23 Ev: Mt 28,16-20	Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa."
30.5.	1. čt: Sk 18,9-18 Žl: 47 Ev: Jan 16,20-23	Otec sám vás miluje, protože vy milujete mne a uvěřili jste, že jsem vyšel od Boha.
31.5.	1. čt: Sof 3,14-18 Žl: Iz 12 Ev: Lk 1,39-56	Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně.

Svátky a slavnosti v květnu:

1.5. Dělník sv. Josef

8.5. Panna Maria, Prostřednice všech milostí

16.5. Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech

25.5. sv. Beda Ctihodný

29.5. Nanebevstoupení Páně

30.5. sv. Zdislava

31.5. Svátek Navštívení Panny Marie

Dějiny komputu

Komputem se v tomto článku rozumí věda o stanovení kalendářního data *Velikonoc*, nejdůležitějšího křesťanského svátku. Nejstarší komputistické traktáty nebyly jen prostými návody k počítání Velikonoc, obsahovaly mnohem víc: základy aritmetiky, vysvětlovaly postupy pro vytváření velikonočních tabulek, poskytovaly základní astronomické údaje o pohybech Slunce, Měsíce i planet. Komputy tedy poskytovaly teologické, astronomické a matematické pojetí času. Středověk je již od renesance vykreslován jako období temna a úpadku, tak je bohužel chápán dodnes. Teprve moderní

historiografie ukazuje, že věda v dějinách prodělává trvalý a kontinuální pokrok od antiky až po současnost. Temný obraz středověku vychází ze značně zkreslených představ o tomto období evropských dějin. Počátky komputu začínají od 3. století, kdy se v Alexandrii objevují první snahy o sestavení velikonočních tabulek. Alexandrijský biskup Theofilos (* ? — † 412) vytvořil tabulky pro roky 380—480, jeho synovec a nástupce Cyril (* 376 — † 444) rozšířil tabulky do roku 531. V roce 525 sestavil nové velikonoční tabulky římský opat původu *Dionysius Exiguus*, který zřejmě převzal Cyrilovy tabulky a jen je rozšířil do roku 626. Samy o sobě nepředstavují žádnou inovaci, Dionysius však zavádí nové datování. K definitivnímu prosazení alexandrijského způsobu počítání Velikonoc nejvíce přispěl zakladatel středověké komputistiky, benediktinský mnich **Beda Ctihodný** (* 672/3 — † 735). Zřejmě nerad cestoval a tak strávil celý svůj život v klášteře nedaleko místa svého narození na severovýchodě Anglie. Přesto během svého života sepsal mnoho vědeckých děl z oblasti matematiky, zeměpisu, astronomie i historie. O komputistice pojednával jeho spis *De temporum ratione* (725, česky *O počítání času*), které se stalo po pět následujících století základní příručkou komputu. Data velikonočních svátků vypočetl pro léta 532—1063. Své dílo doplnil tabulkami, kalendářem a mnemotechnickými verši. Beda neprováděl jen teoretické výpočty, ale pomocí slunečních hodin je porovnával se skutečností. Zjistil, že délka roku není určena přesně, že se juliánský kalendář rozchází se skutečností. Mimo jiné zde uvádí, že za nestejnou délku dne může kulatost Země! Toto tedy vyvrací názor, že ve středověku lidé věřili v placatost Země. Spis obsahuje i popis znázorňování čísel a počítání na prstech a pažích. Různé kombinace natažených a ohnutých prstů umožňovaly znázorňovat čísla do tisíců. A pomocí různých poloh paží bylo možné dospět až k milionům. S počítáním na prstech souvisí i terminologie, jednotky i prsty jsou latinsky nazývány *digiti*. Tato kniha pak byla díky anglickým mnichům rozšířena po celé Evropě. V několika dalších svých spisech provedl výklad celé teorie komputu. Také přispěl k rozšíření Dionysiova letopočtu, který používal ve svém dalším stěžejním díle *Církevní dějiny národa Anglů* (731), díky tomu začalo datování *po Kristu (anno Domini)* od 8. století v celé Evropě převládat. Protože spis *De temporum ratione* byl dosti obtížný, byla již od 9. století snaha sestavit jednodušší komputistické příručky a encyklopedie. Takovou pomůckou byl třeba veršovaný dialog *Liber de computo* (820), který sepsal opat benediktinského kláštera ve Fuldě a pozdější mohučský arcibiskup *Rabanus Maurus* (* 780? — † 856). Formou rozhovoru mezi žákem a učitelem poskytuje základní přehled o pravidlech počítání času. Úvodní část obsahuje elementární úvod do aritmetiky, druhá část vysvětluje čas a jeho měření. Třetí část se týká nebeských jevů. Ve čtvrté části popisuje sluneční, měsíční cykly a vysvětluje

pojem epakt. Nakonec poskytuje praktické instrukce ke stanovení kalendářního data Velikonoc. Bedův spis *De temporum ratione* byl překonán až po bezmála půl tisíciletí, komputistickým traktátem *Computus ecclesiasticus* (1250?), jehož autorem byl *Johannes de Sacrobosco* (také Jan z Hollywoodu, * 1195? – † 1256?). Tento traktát obsahuje nejen standardní komputistická témata, ale navíc obsahuje i návrh na reformu kalendáře. Nejstarší matematický spis od českého autora je rukopis *Computus presbyterorum* od Jana z Březnice z roku 1395. Obsahuje cykly a epaky vypočtené na několik let a návod jak vypočítat tato čísla důležitá pro určení pohyblivých svátků. Tento spis kdysi býval součástí dietrichsteinské mikulovské knihovny, ale byl již ve 30. letech 20. století samotnými Dietrichsteiny prodán v aukci. Koupil jej tehdejší československý stát a dnes je tento rukopis uložen v Moravské zemské knihovně v Brně (digitalizovaný *Computus presbyterorum*). Zde si dovoluji malou poznámku: tento spis bývá často v pramenech uváděn jako *Computus clericorum* od stejného autora s jiným rokem vzniku 1393.

Nekřesťanské kultury chápaly čas analogicky k přírodním procesům jako cyklický proces. Toto cyklické pojetí času bylo křesťanstvím potíráno jako projev pohanství. Místo toho byl zaveden křesťanský lineární čas orientovaný do minulosti - ke Kristu, a do budoucnosti - ke konečnému oddělení hříšníků od spasených. Komputus spojil čas přírody i čas posvátný do jednotného univerzálního křesťanského času. V evropských knihovnách se do dnešní doby zachovalo nejméně 9000 rukopisů s komputistickou tematikou z doby před rokem 1600. Teprve počátkem 17. století vystřídala komputistiku moderní vědecká chronologie.

Více na: <http://kalendar.beda.cz/dejiny-komputu>

GLOSÝ

Mít schopnost starat se o Druhého je velký dar. Ale zároveň také i zodpovědnost, která je nezřídka provázena strachem. A to strachem nejen o toho druhého, ale i o sebe samého, abychom tuto službu vždy zvládali plnit.

V životě nás musí potkávat i to horší, a to proto, abychom si uvědomili, že všechno to ostatní je vlastně dobré.

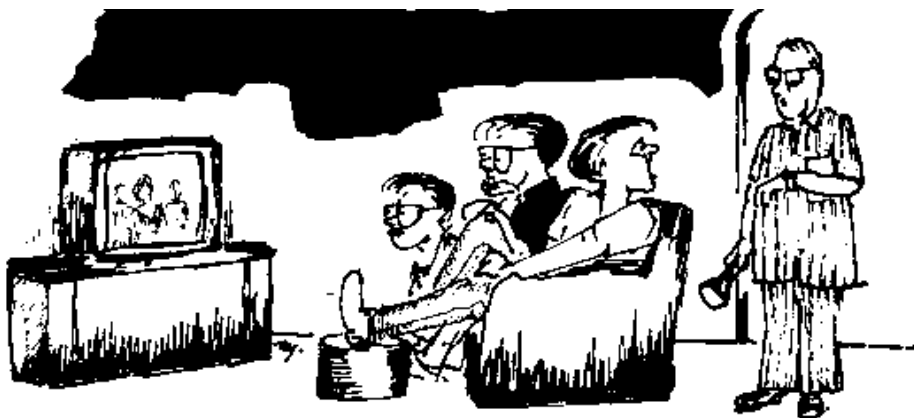
Není podstatné vytěžit ze života MAXIMUM. Protože to není vůbec měřítkem toho, že jsme ten život na MAXIMUM žili.

Eh

FARNÍ KALENDÁŘ

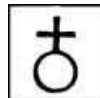

1.5. (čtvrtek)		Pouť ke sv. Josefu na Krásné
3.5. (sobota)	12:00	Bohoslužba pro motorkáře
7.5. (středa)		Biblická hodina po mši sv. na faře v Ž. Brodě
14.5. (středa)		Biblická hodina po mši sv. na faře v Ž. Brodě
15.5.	8:00	Mše sv. v Ž. Brodě bude ráno
15.5. a 16.5.		Přednášky P. E. Velly v Jičíně
16.5.		Svátek sv. Jana Nepomuckého
17.5. (sobota)		Pouť ke sv. Janu Nepomuckému Na Poušti
25.5. (neděle)		Sbírka na Televizi Noe
31.5. (sobota)		Pouť ke svaté Paní Zdislavě v Jablonném

Děláme televizní exercicie. Tři rozejmání přes den a jedno v noci!

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00
		středa 18:00
		čtvrtek 18:00
		pátek 18:00
		neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat p. Janovi, nebo Lence Pešatové, nebo také posílat v elektronické podobě na adresu: **fz.jakub@seznam.cz** a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod. **Doporučený příspěvek na tisk 5,- Kč, sponzorský 10,- Kč**

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **483 389 223, 731 479 031**

číslo účtu: 500601574/0600 v GE Money Bank

e-mail: farabrod@volny.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz